

Životopis Jana Musila

Jan Musil se narodil 10. 7. 1934 v domě v Oslavanech Aloisovi a Marii Musilovým. Vyrůstal v rodině společně s dvěma sourozenci. Jeho bratr se však bohužel dožil jen jednoho roku. Se svou sestrou Marií měl ale krásný vztah. I když v Evropě zuřily boje 2. světové války, jeho dětství to nikterak neovlivnilo. Už jako devítiletý chlapec pomáhal rodičům a sám chodil pást krávy na pastvu. Základní osmileté vzdělání získal ve škole v Oslavanech. Zároveň chodil do náboženství, stal se ministrantem a učil se hrát na housle. V letech 1948-1950 navštěvoval zemědělskou školu v Ivančicích, kde jeden rok studoval přípravku a druhý rok mistrovskou rolnickou školu se zaměřením na živočišnou a rostlinnou výrobu. Více ho bavila rostlinná výroba a zahradničení, a tak se jeho snem stalo založit si ovocný sad a vinohrad. Jeho sen se mu ale bohužel nepovedlo uskutečnit. Po skončení zemědělské školy se začal učit hře na harmoniku, ale po půl roce ji vyměnil za hru na křídlovku. Hudba se stala jeho celoživotní láskou.

Už jako šestnáctiletý nastoupil do své první práce. Začal pracovat jako dělník na výstavbě nových dílen v oslavanské elektrárně. K tomuto zaměstnání byl donucen, protože jeho rodiče nebyli v JZD. Také hrával jako hudebník amatér v kapele v Nové Vsi. V letech 1951-1954 chodil se svým kmotrem sázet ovocné stromky, neboť to byla jeho druhá celoživotní vášeň. Stromy, které zasadil, můžeme dodnes najít v širokém okolí Oslavan. Do doby, než šel na vojnu, pracoval na stavbách v Oslavanech a přilehlých obcích. V roce 1953 se stal členem Sboru dobrovolných hasičů Oslavy, jehož spoluzakladatelem byl jeho děda Jan Musil.

O rok později odešel na vojnu. Vojenskou službu začal u vnitřní stráže Ministerstva vnitra ve Zlatých Moravcích, kde byl tři měsíce. Asi po měsíci výcviku ve strážení objektů si ti vojáci, kteří byli muzikanti, měli zajet domů pro nástroje. A byla založena kapela, která pak hrála i na slavnostní přísaze. Po přísaze koncem ledna 1955 byli její členové rozděleni k různým strážním jednotkám, a tím se kapela rozpadla. Jan Musil byl odvelen do Žiaru nad Hronom. Jako výtečný střelec pak později dostal pětidenní dovolenou, na kterou dodnes vzpomíná. Koncem roku přestoupil do Laskaru u Novák, kde hrával na trumpetu při rozdělování stráží. Potom se nechal převelet do Dubnice nad Váhom, protože se dozvěděl, že se tam zakládá nová dechová kapela, ke které se posléze přidal. S touto kapelou se zúčastnil i celorepublikové soutěže dechových kapel Ministerstva vnitra v Praze. Jeho kapela se umístila na druhém místě.

Po návratu z vojny se vrátil ke svému původnímu životu. Pomáhal svým rodičům s hospodařením, které však museli v roce 1957 nuceně postoupit JZD. Vrátil se také do požárního sboru. Zúčastňoval se cvičení, soutěží a výjezdů k požárům. Troubením na trubku svolával po celých Oslavanech členy sboru.

V roce 1960 složil zednické zkoušky a jako člen Pozemních staveb Brno pak pracoval jako zedník až do roku 1993, kdy odešel do důchodu. Podílel se na stavbě spousty důležitých budov v Oslavanech a okolí, například v letech 1960-1962 na výstavbě nové základní školy v Oslavanech či nemocnice v Ivančicích v letech 1966-1967.

Svou budoucí manželku poznal na hodech v Miroslavských Knínicích, kde hrál s oslavanskou hornickou kapelou. Svatbu měli 1. 7. 1961 v Miroslavi. O rok později se jim narodilo první dítě. To se ale bohužel narodilo mrtvé. Postupně se jim narodily další tři děti, nejstarší syn Jan a dvě dcery Lenka a Jitka. Společně s jeho rodiči žili v jeho rodném domě v Oslavanech v Zámecké ulici šest.

27. září 1996 založil Jan Musil letecký modelářský kroužek Orel Oslavy, volné modely. Dlouhá léta pak pracoval s mládeží jako vedoucí kroužku a dodnes vypomáhá s výchovou mladých modelářů jako aktivní důchodce.